

Hierbij stuur ik u een paar punten die ik wil inbrengen in de internetconsultatie van de wdcb. Per document heb ik enkele aantekeningen.

Consultatieversie wet-2:

E2, pagina 4:

*De naar aanleiding van deze belangenafweging te nemen beslissing wordt door het College genomen na daarover advies te hebben ingewonnen van een adviescommissie, tenzij naar het oordeel van het college de **noodzaak** daartoe ontbreekt.*

Graag een nadere omschrijving van de **noodzaak** (urgentie?) Is dit een geconstateerde tegenstrijdigheid in belangen? Hoe wordt deze tegenstrijdigheid aangetoond?

Een advies kan het college naast zich neerleggen. Een andere benaming voor de commissie is wenselijk, daar zij alleen wordt geconsulteerd als er een urgente situatie is. In een dergelijke situatie zou zijn beslissings- of op zijn minst instemmingsbevoegdheid moeten krijgen.

Memorie van toelichting -1

Pagina 1 alinea 4:

.....het switchen van B- naar A-donor niet past bij de geest van de wdcb, maar dat de in de wet neergelegde overgangsregeling niet toestaat om de persoonsidentificerende gegevens van deze donoren te verstrekken zonder hun toestemming.

De sdcbe beheert wel alle gegevens en communiceert en handelt alsof het hier om A-donoren gaat. Past dat wel bij de geest? Er zullen ook van na 2004 donoren zijn die het recht menen te hebben zonder iemand te informeren te "switchen" van B- naar A-donor. Ook zij zullen worden benaderd en er zullen belangen worden afgewogen, net als bij de kinderen van B-donoren van vóór 2004. In wezen is er geen verschil, het gaat immers in alle gevallen om donoren waar afspraken mee zijn gemaakt. Ook nu wordt aan donoren om instemming gevraagd gegevens te verstrekken en kunnen ze *nee* zeggen. Nu de wet toch wordt gewijzigd: waarom wordt er niet een clause opgenomen waarin staat dat ook deze kinderen van vóór 2004 de beschreven procedure krijgen? Dit voor zover de procedure voor de kinderen van ná 2004 wel recht doet natuurlijk, zie mijn eerdere opmerkingen over de adviescommissie. Het wachten op een uitspraak van de rechter suggereert dat de sdcbe niet weet wat haar te doen staat. Dat wat ze moet doen zou in de wet moeten staan. Daar kan de rechter dan een uitspraak over doen als iemand het er niet mee eens is. Nu wordt de zaak omgedraaid. Suggestie: neem deze kinderen van vóór 2004 mee in de procedure van daarna.

Beantwoording IAK vragen

1. De aanleiding

De aanleiding voor het wetsvoorstel is ten eerste gelegen in het bij de brief van 4 juli 2017 aan de Tweede Kamer toegezonden actieplan ter ondersteuning van de donorkinderen die voor 2004 zijn verwekt en die op zoek zijn naar hun donor.

Het is opvallend dat er in de voorgestelde wetwijziging op geen enkele manier gerefereerd wordt naar de positie van de kinderen waar het om begonnen is. Er wordt gewacht op een uitspraak van de rechter, uitgerekend voor deze kinderen, omdat de sdcbe niet weet hoe te handelen.

De sdbk eigent zich echter wel het recht toe zonder toestemming gegevens van klinieken te beheren en niet te verstrekken aan de betreffende kinderen. In die zin is ze weer wel heel erg van na 2004 en garandeert ze alsnog anonimiteit van donoren in plaats van rechten van en integriteit naar kinderen.

In de wijziging van artikel 3 vierde lid wordt een periode van 30 dagen (voor het verstrekken van gegevens) genoemd die voor het betreffende donorkind emotioneel zwaar is. Bij deze donorkinderen gaat het om minimaal 3,5 jaar inmiddels. Het is op zijn minst cynisch te noemen dat na deze aanleiding de sdbk niet verder komt dan het wachten op een uitspraak van de rechter, wat nog wel een paar jaar kan duren. Alles is in het belang van de donor, niet in het belang de kinderen.

De sdbk suggereert dat er "geen ervaring" is met donoren die contactgegevens weigeren te delen (*Memorie van toelichting -1, pagina 4, punt 2.3*). Die ervaring is er wel degelijk.

Doe er wat mee!